

” கடின உழைப்பை முடிவுக்கு கொண்டிருந்து நிரந்தர யோகி ஆகுங்கள் ”

இன்று பரந்த இதயமுள்ள தந்தை (திலாராம்) குழந்தைகளின் இதயப்பூர்வமான ஈடுபாட்டைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைந்து கொண்டிருக்கிறார். இன்றைய சந்திப்பு திலாராம் தந்தை மற்றும் அன்பிற்குரிய (தில்ரூபா) குழந்தைகளினுடையது. எதிரில் இருந்தாலும், அல்லது உடலால் தூரமாக இருந்தாலும் ஆனால் இதயத்திற்கு அருகாமையில் இருக்கிறார்கள். தூரத்தில் இருக்கும் குழந்தைகளும் தங்களுடைய இதயப்பூர்வமான ஈடுபாட்டின் காரணமாக திலாராம் தந்தையின் எதிரில் இருக்கிறார்கள். யாருடைய இதயத்தில் இருந்து பாபாவின் இசை தான் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறதோ அந்த மாதிரி தில்ரூபா குழந்தைகள் அது முடிவில்லா இசை எல்லைக்குட்பட்டது அல்ல - அந்த மாதிரி குழந்தைகள் இப்பொழுது கூட தந்தையின் கண்களில் நிரம்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் பாப்தாதா விசேஷமாக அன்பின் பிரதிபலனைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். திலாராம் தந்தையின் திலகத் தந்தையின் நஷ்டங்களோ (இதய சிம்மாசனத்தாரிகளோ) அனைத்து குழந்தைகளும் தான் ! இருந்தாலும் வரிசைக்கிரமம் என்று தான் சொல்வோம். எப்படி அனைவருமே மாலையின் மணிகள் தான் ! ஆனால் 8 எங்கே ? 16000-ன் கடைசி மணி எங்கே? இருவர்களையுமே மாலையின் மணிகள் என்று தான் சொல்வோம். ஆனால் மிகுந்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்த வரிசை எண்ணிற்கான ஆதாரம், முக்கிய கலோகன் 'தூய்மை ஆகுங்கள் மற்றும் யோகி ஆகுங்கள்'. ஒருவர் யோகா செய்யும் யோகி மற்றவர் சதா யோகாவில் இருக்கக்கூடிய யோகி, மூன்றாமவர் யோகா மூலமாக தடைகளை அகற்றுவதற்கு பாவத்தை அழிப்பதற்கான கடினமாக உழைப்பவர். எவ்வளவு உழைப்போ அந்த அளவு பலன் பெறுபவர். எப்படி இன்றைய நாட்களில் உலகத்தில் ஒருவர் பூர்வ ஜென்மத்தின், பக்தியின் கணக்குப்படி செய்த உயர்ந்த காரியத்தின் ஆதாரத்தினால் எல்லைக்குட்பட்ட இராஜ்யத்தின் ஆஸ்தியை கடின உழைப்பு எதுவுமின்றி அடைகிறார். ஆஸ்தியின் அதிகாரத்தினால் பிராப்திக்கிறது. இந்தக் காரணத்தினால் இராஜ பதவியின் போதை இயல்பாகவே இருக்கிறது. நான் இராஜகுமார் அல்லது இராஜா என்று நினைவு செய்ய வேண்டியதில்லை. இயற்கையான உணர்வு மற்றும் செல்வத்தின் பிராப்தி இருக்கிறது. இன்றைய நாட்களிலோ இராஜாக்கள் இல்லை. இது துவாபரயுக ஆரம்ப கால விஷயம், சதோகுண பக்தியின் காலத்தின் விஷயம். அந்த மாதிரி நம்பர் ஒன் குழந்தைகள் இயல்பாகவே யோகி வாழ்க்கையில் இருக்கிறார்கள். பிராப்தியின் களஞ்சியம் ஆஸ்தியின் ஆதாரத்தில் எப்பொழுதும் நிரம்பியிருக்கிறது. இன்று சுகம் கொடுங்கள், இன்று சாந்தி கொடுங்கள் என்று உழைப்பதில்லை. எண்ணத்தின் பொத்தானை அழுத்தியவுடன் சுரங்கம் திறந்து விட்டது. எப்பொழுதும் நிரம்பியவர்களாக இருக்கிறார்கள் அதாவது யோகா நிறைந்தவர்களாக, யோகா எப்பொழுதுமே இருந்து கொண்டே இருக்கிறது.

இரண்டாம் நம்பரைச் சேர்ந்தவர்கள் - யோகா செய்பவர்கள். அவர்கள் இன்றைய நாட்களின் வியாபாரிகள் மாதிரி, சில நேரம் அதிகம் சம்பாதிக்கிறார்கள் மற்றும் சில நேரம் குறைவாக சம்பாதிக்கிறார்கள். இருந்தும் பொக்கிஷங்கள் இருக்கின்றன. சம்பாத்தியத்தின் போதை இருக்கிறது, குஷியும் இருக்கிறது. ஆனால் நிரந்தரமாய் ஒரே சீரான நிலையில் இருப்பதில்லை. பார்த்தோம் என்றால் சில நேரம் மிக நிரம்பிய நிலையின் சொரூபம் இருக்கும், கூடவே சில நேரம் இப்பொழுது இன்னும் வேண்டும், இப்பொழுது இன்னும் வேண்டும் என்ற எண்ணம் கடின உழைப்பில் கொண்டு வந்து விடும். எப்பொழுதும் நிரம்பியவராக, எப்பொழுதும் ஒரே சீராக இருக்க மாட்டார். எப்பொழுதும் தன் மேல் திருப்தியாக இருக்க மாட்டார். இவர்கள் தான் யோகா செய்பவர்கள். யோகா செய்பவர்கள் என்றால், துண்டிக்கப்படும் போது மீண்டும் இணைக்கிறார்கள்.

மூன்றாமவர் - எப்படி இன்றைய நாட்களின் வேலை செய்பவர்கள் சம்பாதித்தோம், சாப்பிட்டோம் என்கிற நிலை. எவ்வளவு சம்பாதித்தார்களோ அந்த அளவு செலவுகளாக அருந்தினார்கள். ஆனால் கையிருப்பு சேமிப்பு ஆகாது. எனவே எப்பொழுதும் குஷியில் நடனமாடுபவர்களாக இருக்க மாட்டார். கடின உழைப்பின் காரணமாக சில நேரம் மனமுடைந்து போவோராகவும் சில நேரம் மனதால் குஷி அடைபவராகவும் இருப்பார்கள். அந்த மாதிரி மூன்று விதமான குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள்.

அனைவருக்கும் ஆஸ்தியாக அனைத்து பிராப்திகளின் பொக்கிஷம் கிடைத்திருக்கிறது. நீங்கள் அதிகாரிகள், இயற்கையான யோகி, இயற்கையான சுயராஜ்ய அதிகாரி ஆவீர்கள். குழந்தையாக இருப்பவரிலிருந்து தந்தையின் பொக்கிஷத்தின் அதிகாரி ஆகுபவர்கள். அப்படியென்றால் இந்த அளவு கடின உழைப்பு ஏன் செய்கிறீர்கள். மாஸ்டர் படைப்பவர், வேலைக்காரனுக்குச் சமமாக கடினமாக உழைப்பதா?. இது ஏன்? 200 ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள் மற்றும் 200 ரூபாயை சாப்பிடுகிறார்கள். 2000 சம்பாதிக்கிறார்கள் மற்றும் 2000 சாப்பிடுகிறார்கள்.

அப்படி 2 மணி நேரம் யோகா செய்கிறார்கள் மற்றும் 2 மணி நேரம் அதற்கான பலனைப் பெறுகிறார்கள். இன்று 6 மணி நேரம் யோகா செய்தேன், இன்று 4 மணிநேரம் யோகா செய்தேன் என்ற இது ஏன்? வாரிக் ஒருபொழுதும் 2 நாட்களுக்கான இராஜா, 4 நாட்களுக்கான இராஜா என்று சொல்வதில்லை. எப்பொழுதும் தந்தையின் குழந்தைகள், எப்பொழுதும் பொக்கிஷத்தின் அதிபதிகள். கூறுவது தந்தை, ஆனால் செய்வது நினைவின் கடின உழைப்பு, இரண்டு விஷயங்களும் ஒன்று இன்னொன்றுக்கு விபரீதமானது. எனவே நான் ஒரு சிரேஷ்ட ஆத்மா, குழந்தையாக இருப்பவன் அதிபதி ஆகுபவன் என்ற இந்த சுலோகனை எப்பொழுதும் நினைவில் வைப்புகள். அனைத்து பொக்கிஷங்களின் அதிகாரி ஆவேன், இழந்தேன் - அடைந்தேன், இழந்தேன் - அடைந்தேன் என்ற இந்த விளையாட்டை செய்யாதீர்கள். என்ன அடைய வேண்டுமோ அதை அடைந்தாகிவிட்டது. பிறகு ஏன் இழக்க வேண்டும் மற்றும் ஏன் அடைய வேண்டும்? இல்லை என்றால் இந்த பாடலை மாற்றுங்கள் செய்யுங்கள். அடைந்து கொண்டிருக்கிறேன், அடைந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்ற இது அதிகாரியின் வார்த்தைகள் அல்ல. நீங்கள் சம்பன்னமான தந்தையின் குழந்தைகள், கடலின் குழந்தைகள் ஆவீர்கள். இப்பொழுது என்ன செய்வீர்கள். நிரந்தர யோகி ஆகுங்கள். நான் யார்? நான் தான் பிராமணன், தேவதை ஆகுபவன் மற்றும் நான் சத்ரியனிலிருந்து இருந்து தேவதை ஆகுபவன். குழந்தைகளின் கடின உழைப்பைப் பார்த்து தந்தைக்கு இரக்கம் வருகிறது. இராஜாவின் குழந்தைகள் வேலை செய்வதா? இது அழகாக இருக்கிறதா? அனைவரும் எஜமானன் ஆகுங்கள்.

இன்றோ பார்ட்டிகளுடன் மட்டும் தான் சந்திக்க வேண்டும். ஆனால் முரளி ஏன் கூறப்பட்டது, இதற்கும் இரகசியம் இருக்கிறது. இன்று அதிக மகாவீர் குழந்தைகள் பாப்தாதாவை ஈர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று பாப்தாதா அவர்களை முன்னுக்கு வைத்து முரளி கூறிக் கொண்டிருக்கிறார். பாரதம் மற்றும் வெளிநாட்டின் அதிகமான மகாவீர் குழந்தைகள் நினைவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பாப்தாதாவும் அந்த மாதிரி சேவாதாரி, கட்டளைப்படி நடக்கும் இயல்பான யோகி குழந்தைகளுக்கு விசேஷ நினைவைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

மதுபன் நிவாசி மற்றும் வெளிநாட்டுக் குழந்தைகள் யார் மிக அன்புடன் சாதகப் பறவையாகி முரளி கேட்பதற்கு எப்பொழுதும் அபிலாசை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அந்த மாதிரி சேவைக்குத் தகுதியான, அன்பு நிறைந்த, அன்பிலேயே மூழ்கியிருக்கும் குழந்தைகளுக்கும் பாப்தாதா விசேஷமாக அன்பு நினைவுகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். மதுபன் நிவாசி மற்றும் யாரெல்லாம் கீழே அமர்ந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் பாப்தாதாவின் கண்களின் எதிரிலேயே இருக்கிறார்கள் அந்த மாதிரி களைப்பற்ற சேவாதாரி குழந்தைகளுக்கு விசேஷ அன்பு நினைவுகள் கூடவே எதிரில் அமர்ந்திருக்கும் அதிர்ஷ்ட நட்சத்திரங்களுக்கும் விசேஷ அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்காரம்.

வங்காளம், பீகார், நேபாளம் மண்டலத்தைச் சேர்ந்த

சகோதர சகோதரிகளுடன் தனிப்பட்ட சந்திப்பு :

முரளியையோ கேட்டீர்கள், இப்பொழுது கேட்ட பிறகு சொரூபத்தில் கொண்டு வர வேண்டும். ஒன்று நினைவில் கொண்டு வருவது மற்றும் இன்னொன்று சொரூபத்தில் கொண்டு வருவது. என்னென்ன கேட்கிறீர்களோ அவை அனைத்தையும் நினைவிலேயோ கொண்டு வருகிறீர்கள், அஞ்ஞானிகள் கூட கேட்டதை நினைவு செய்கிறார்கள். ஆனால் ஞானத்தின் அர்த்தமே சொரூபத்தில் கொண்டு வருவது. அப்படியானால் எந்த விஷயத்தை சொரூபத்தில் கொண்டு வருவீர்கள்? குழந்தையாக இருப்பவரிலிருந்து எஜமானன். இதைத் தான் சொரூபத்தில் கொண்டு வர வேண்டும். முயற்சி செய்வதின் கூடவே பிராப்தியின் அனுபவம் இருக்கட்டும். இப்பொழுதோ முயற்சி செய்பவர்கள் பிராப்தி எதிர்காலத்தில் கிடைக்கும் என்று அப்படியில்லை. சங்கமயுகத்தின் விசேஷமே இந்த நேரம் முயற்சி செய்வது உடனே அடுத்த நேரம் பிரத்யக்ஷ பலன். இந்த நேரம் நினைவு சொரூபம் உடனே அடுத்த நேரம் பிராப்தியின் அனுபவம். எதிர்காலத்தின் உத்திரவாதமோ இருக்கிறது ஆனால் எதிர்காலத்தையும் விட உயர்ந்த பாக்கியம் இந்த நேரத்திற்கானது. இந்த நேரத்தின் ஆஸ்தியையோ அடைந்திருக்கிறீர்கள் தான் இல்லையா? அடைந்து விட்டீர்களா அல்லது அடைய வேண்டுமா? ஒருவேளை அடைந்து விட்டீர்கள் என்றால், பிறகு அமிர்தவேளையில் முறையீடு செய்ய மாட்டீர்கள். ஒன்று நினைவு இருக்கும் அல்லது முறையீடு இருக்கும். எங்கு நினைவு இருக்கிறதோ அங்கு முறையீடு இருக்காது, மேலும் எங்கு முறையீடு இருக்கிறதோ அங்கு நினைவு இருக்காது. அப்படியானால் முறையீடுகள் முடிவடைந்து விட்டனவா? கேள்விக்குறி அகன்று விட்டதா? முறையீட்டில் இருப்பதே கேள்விக்குறி மற்றும் நினைவில் இருப்பது முற்றுப்புள்ளி அதாவது புள்ளி (சூன்யம்). புள்ளி சொரூபம் ஆகி புள்ளியை நினைவு செய்ய வேண்டும். தந்தையும் புள்ளி நீங்களும் புள்ளி. அப்படி பரிவர்த்தன பூமியில் (மதுபன்னில்) வந்து ஏதாவது விசேஷ பரிவர்த்தனை அவசியம் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது முறையீடுகளை விட்டு விட்டு இயல்பான யோகி ஆகிச் செல்ல வேண்டும். முறையீட்டில் குழப்பம் இருக்கும் குஷி இருக்காது. அப்படி தந்தையிடமிருந்து குஷியின் பொக்கிஷத்தைப் பெற வேண்டும், குழப்பத்தை அல்ல. குழப்பமோ குடும்ப தந்தையின் பொக்கிஷமாக

இருந்தது, இப்பொழுது அதுவோ அழிந்து விட்டது. குடும்ப உறவுகள் முடிந்து விட்டன என்றால் முறையீடுகள் முடிந்து விட்டன. ஆன்மீகத் தந்தை மற்றும் ஆன்மீக ஆஸ்தி. அப்படி முறையீடுகளின் பட்டியல் முடிவடைந்து விட்டன தான் இல்லையா? கிழித்து எரிந்து விட்டார்களா? ஒருவேளை அழித்திருந்தால் கூட எழுதப்பட்டிருந்தது என்று கூறுவார்கள், எனவே கிழித்து அழித்து விடுங்கள். சேவைக்காக நேரம் கொடுங்கள், எதுவரை நீங்கள் தயாராகவில்லையோ அதுவரை இராஜ்யம் வருவதில் கால தாமதம் ஆகிறது. சேவைக்கான ஏதாவது புதிய திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறீர்களா? மகா யக்ஞத்திலேயோ அனைவரும் சேவை செய்தீர்கள் இல்லையா? பிராமணர்களின் கூட்டம் கூடுவது, ஆஜர் ஆவதே சேவை தான். இதுவொன்றும் குறைந்த விஷயம் இல்லை. சரியான நேரத்தில் ஆஜர் ஆவது, எவ்ரெடி ஆவது, சகித்துக் கொள்ளும் சக்தியை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற லட்சியம் வைப்பது, இவைகளும் பதிவேட்டில் சேமிப்பாகின்றன. பின்பு இறுதி முடிவோடு இதன் தொடர்பு இருக்கிறது. எப்படி இன்றைய நாட்களில் மூன்று மாதங்கள், ஆறு மாதங்களில் பரீட்சை வைக்கிறார்கள், பிறகு அனைத்து பரீட்சைகளின் மதிப்பெண்களை இறுதியில் ஒன்றாகச் சேர்த்து முடிவை வெளியிடுகிறார்கள். அப்படி என்னென்ன பிராமணர்களின் உயர்ந்த காரியம் நடக்கிறதோ அவற்றில் சகயோகி ஆவது, இதற்கும் மதிப்பெண்கள் இருக்கிறது. அந்த மதிப்பெண்கள் உண்டு. முடிவிற்காக சேமிப்பாகி விட்டது. சகித்துக் கொண்டீர்கள், உடல், மனம், பணத்தை ஈடுபடுத்தினீர்கள். ஈடுபடுத்தினீர்கள் என்றால் அடைந்தீர்கள். டைரக்ஷனிற்கு ஏற்றபடி செய்தீர்கள், இதற்கும் மதிப்பெண்கள் சேமிப்பாகிறது. மகாயக்ஞத்தில் வந்தீர்கள் மட்டும் என்று அப்படியில்லை. ஆனால் இறுதி முடிவிற்கான மதிப்பெண்கள் சேமிப்பு ஆகின. அப்படியானால் சேவையாக ஆனது இல்லையா. செய்தியை நாலாபுறங்களிலும் பலமாக ஒலிக்க வைப்பதும் சேவையின் ஒரு பாடம் ஆகும். சேவையின் அனேக சொரூபங்கள் இருக்கின்றன, அப்படி இந்த மாதிரி ஒன்றாகக் கூடி, கூட்டமாக செய்தியை நாலாபுறங்களிலும் மிக சப்தமாக ஒலிக்கச் செய்வதும் சேவை ஆகும். பரிவாரத்தைப் பார்த்து குஷி ஏற்பட்டது தான் இல்லையா? எத்தனை சகோதர சகோதரிகளைப் பார்த்தீர்கள். இவ்வளவு பெரிய குடும்பம் ஒருபொழுதும் எந்த யுகத்திலும் யாருக்கும் இருப்பதில்லை. இதுவோ ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருந்தது. முழு பரிவாரமோ இல்லை தான் இல்லையா? முழு பரிவாரத்தையும் ஒன்றாகக் கூட்டினோம் என்றால் முழுமையான டெல்லியை நம்முடையதாக ஆக்க வேண்டியதாக இருக்கும். அபுவில் ஒன்றாகக் கூட்டினோம் என்றால், அபுரோடு வரை நம்முடையதாக ஆக்க வேண்டியதாக இருக்கும். எங்களுடைய வீட்டிற்கு வாருங்கள் என்று அனைவருமே வரவேற்கும் அந்த நாளும் வரும். கல்கத்தாவில் உள்ள விக்டோரியா மைதானத்தை தயார் செய்து உங்களுக்குக் கொடுப்பார்கள். வாருங்கள், வரவேற்கிறோம் என்று கூறுவார்கள். மெது மெதுவாக இந்த செய்தி பரவும். இப்பொழுதோ இவர்கள் ஒன்றும் சாதாரணமானவர்கள் இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள் இல்லையா? பிரம்மா பாபா அவ்யக்தம் ஆன பிறகு இவ்வளவு பெரிய கூட்டத்தைப் பார்த்து பலியாகி விடுகிறார்கள். மற்ற இடங்களிலுள்ள இயக்கங்கள் உடைந்து விடுகின்றன. இங்கு வளர்கிறது, இந்த அதிசயத்தைப் பார்க்கிறார்கள். அனைவருமே அவரவர்களின் சுத்த எண்ணத்தோடு, சகயோகத்தின் சக்தி, இணைந்த குழுவின் சக்தியோடு சேவை செய்தார்கள். இப்பொழுது அனைத்து இடங்களிலிருந்தும் அழைப்பிதழ் வரும். இந்த ஜனாதிபதி மாளிகை உங்களுடைய வீடாக மாறிவிடும்.

2) தன்னை எப்பொழுதும் இதயசிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பவராக நினைக்கிறீர்களா? இந்த இதய சிம்மாசனம் முழுக் கல்பத்திலும் இந்த சங்கமயுகத்தை தவிர வேறு ஒருபொழுதும் கிடைக்க முடியாது. இதய சிம்மாசனத்தில் யார் அமர முடியும். யாருடைய இதயத்தில் எப்பொழுதும் ஒரே ஒரு திலாராம் தந்தை நிறைந்திருக்கிறாரோ, ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்ற நிலையில் இருப்பவர்களுக்கான ஸ்தானம் இதய சிம்மாசனம். அப்படியானால் நீங்கள் எந்த ஸ்தானத்தில் இருக்கிறீர்கள்? ஒருவேளை ஆசனத்தை விட்டு விடுகிறீர்கள் என்றால் தூக்கு மேடைக்குச் சென்று விடுகிறீர்கள். பல ஜென்மங்களுக்காக மாயாவின் தூக்கில் மாட்டிக் கொள்கிறீர்கள். இருந்தால் தந்தையின் இதய சிம்மாசனம் அல்லது மாயாவின் தூக்கு மேடை. அப்படியானால் எங்கு இருக்க வேண்டும்? ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு யாருடைய நினைவும் வரலாகாது. தன்னுடைய உடலின் நினைவும் வர வேண்டாம். ஒருவேளை உடலின் நினைவு வந்தது என்றால், உடலோடு சேர்த்து உடலின் உறவுகள், பொருட்கள், உலகம் அனைத்தும் ஒன்றிற்கு பின்னால் ஒன்றாக வந்து விடும். கொஞ்சம் எண்ண (சங்கல்பத்தில்) கூட ஒருவேளை சூட்சும கயிறு கட்டப்பட்டு இருக்கிறது என்றால், அது தன் பக்கம் இழுத்து விடும். எனவே எண்ணம், சொல், செயலில் எந்தவொரு சூட்சும கயிறும் இருக்க வேண்டாம். எப்பொழுதும் விடுபட்டு இருங்கள், அப்பொழுது தான் மற்றவர்களையும் விடுவிக்க முடியும். இன்றைய நாட்களில் முழு உலகமும் மாயாவின் வலையில் மாட்டிக் கொண்டு துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது, அவர்களை இந்த வலையில் இருந்து மீட்பதற்காக முதலில் சுயம் தான் விடுபட வேண்டும். சூட்சும எண்ணத்தில் கூட பந்தனம் இருக்க வேண்டாம். எந்த அளவு பந்தனமற்றவராக இருப்பீர்களோ அந்த அளவு தன்னுடைய உயர்ந்த நிலையில் நிலைத்திருக்க முடியும். பந்தனம் இருந்தது என்றால் உயர்வாக இருக்க விரும்பினால் கூட கீழே வந்துவிடுவீர்கள்.

3) நீங்கள் அனைவரும் உங்களை இந்த உலகத்திற்குள் அனைத்து ஆத்மாக்களிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உயர்ந்த ஆத்மாக்கள் என்று நினைக்கிறீர்களா? சுயம் தந்தை என்னை தன்னுடையவராக ஆக்கியிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறீர்களா? முழு உலகத்திலிருந்து தந்தை எவ்வளவு குறைந்த ஆத்மாக்களை தெரிந்தெடுத்திருக்கிறார். மேலும் அவர்களில் நான் உயர்ந்த ஆத்மா ஆவேன். இந்த எண்ணம் வைத்தவுடனேயே என்ன அனுபவம் ஆகும். இந்திரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட சுகத்தின் பிராப்தி ஏற்படும். அந்த மாதிரி அனுபவம் செய்கிறீர்களா? இந்திரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட சுகத்தின் அனுபவம் ஆகிறதா அல்லது கேட்டு மட்டும் இருக்கிறீர்களா? நடைமுறையில் அனுபவம் இருக்கிறதா அல்லது ஞானம் மட்டும் இருக்கிறதா? ஏனென்றால் ஞானம் என்றால் அறிவு, அறிவின் அர்த்தமே அனுபவத்தில் கொண்டு வருவது. கேட்பது, கூறுவது வேறாகும், அனுபவம் செய்வது வேறாகும். இந்த உயர்ந்த ஞானம் அனுபவம் நிறைந்தவராக ஆவதற்கானது. துவாபர் யுகத்தில் தொடங்கி அனேக விதமான ஞானம் கேட்டிருக்கிறீர்கள் மற்றும் கூறியிருக்கிறீர்கள். எதை அரைக்கல்பமாக செய்தீர்களோ அதை இப்பொழுதும் செய்தீர்கள் என்றால், அது என்ன பெரிய விஷயம் ! இது புதிய வாழ்க்கை, புதிய யுகம், புது உலகத்திற்கான புதிய ஞானம், என்றால் இதனுடைய புதுமையே எப்பொழுது அனுபவத்தில் கொண்டு வருகிறீர்களோ அப்பொழுது தான்! ஒவ்வொரு வார்த்தையும், ஆத்மா, பரமாத்மா, சக்கரத்தின் எந்தவொரு ஞானத்தின் வார்த்தையும் அனுபவத்தில் வர வேண்டும். உணராதல் இருக்க வேண்டும், நான் ஒரு ஆத்மா என்ற இந்த அனுபவம் இருக்க வேண்டும், பரமாத்மாவின் அனுபவம் இருக்க வேண்டும். இதைத் தான் புதுமை என்று சொல்வது. புதிய நான், புதிய இரவு, புதிய குடும்பம், அனைத்தும் புதியது என்று அப்படி அனுபவம் ஆகிறதா? பக்தியின் பலனாக இப்பொழுது ஞானம் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் அந்த மாதிரி ஞானத்தின் அனுபவியாக ஆடுங்கள் அதாவது சொருபத்தில் கொண்டு வாருங்கள்.

4) அனைவரும் வெற்றி இரத்தினங்கள் தான் இல்லையா? வெற்றிக் கொடி உறுதியாக இருக்கிறது தான் இல்லையா?. வெற்றி நம்முடைய பிறப்புரிமை ஆகும். இது வாயினால் கூறப்படும் கோஷம் மட்டுமில்லை ஆனால் நடைமுறை வாழ்க்கையின் கோஷம் ஆகும். ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் வெற்றி அடைபவர், இப்பொழுதிற்கு மட்டுமின்றி ஒவ்வொரு கல்பத்திற்கும், எண்ணிலடங்கா தடவைகள் வெற்றி அடைந்தவர்கள். அந்த மாதிரி வெற்றி அடைபவர் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பார். தோல்வி அடைவதில் துக்க உணர்வு வரும். யார் எப்பொழுதும் வெற்றி அடைபவராக இருப்பாரோ அவர் எப்பொழுதும் குஷியாக இருப்பார், ஒருபொழுதும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் துக்க உணர்வு வர முடியாது. துக்கமான உலகத்திலிருந்து விலகி வந்து விட்டார், இரவு முடிவடைந்தது, அதிகாலையில் வந்து விட்டார் என்றால் துக்க உணர்வு எப்படி வர முடியும்? வெற்றிக் கொடியை எப்பொழுதும் பறக்க விட்டுக் கொண்டே இருங்கள், கொடி கீழே வர வேண்டாம்.

விடைபெறும் நேரத்தில் தாதிகளுடன் :

பாப்தாதாவும் அன்பின் பந்தனத்தில் கட்டப்பட்டு இருக்கிறார். விடுவிக்க விரும்பினால் கூட விடுவிக்க முடியாது. எனவே தான் பக்தியில் கூட பந்தனத்தின் படத்தை காண்பித்திருக்கிறார்கள். நடைமுறையில் அன்பின் பந்தனத்தில் அவ்யக்தமாக இருந்த போதும் கட்டிக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஸ்தூலமான விஷயங்களிலிருந்து விடுவிக்கிறோம், இருந்தும் விடுபட முடிவதில்லை. எனவே நீங்களும் பந்தனத்தில் இருக்கிறீர்கள். தந்தையும் பந்தனத்தில் இருக்கிறார். (வெளிநாட்டினரின் பக்கம் சமிக்ஞை செய்து) இவர்களும் தபஸ்யா செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இரவும் பகலுமாய் ! எனவே தானே மந்திரம் போட்டு விட்டார்கள் என்று கூறுகிறார்கள்.

வரதானம்: ஒவ்வொரு எண்ணம் மற்றும் காரியத்தை உயர்ந்ததாக மற்றும் பயனுள்ளதாக ஆக்கக்கூடிய ஞான சொருப, அறிவு நிறைந்தவர் ஆகுக.

யார் ஞான சொருபம், அறிவாளி ஆகி எந்தவொரு எண்ணம் மற்றும் காரியம் செய்கிறாரோ அவர் வெற்றி அடைபவர் ஆகுகிறார். இதனுடைய நினைவுச் சின்னமாக பக்தி மார்க்கத்தில் காரியத்தை தொடங்கும் நேரத்தில் ஸ்வஸ்திகா வரைகிறார்கள் மற்றும் கணேஷரை நினைவு செய்வார்கள். இந்த ஸ்வஸ்திகா சுயநிலையில் நிலைத்திருப்பதற்கான மற்றும் கணேஷர் ஞானம் நிறைந்த நிலையின் வெளிப்பாடாகும். நீங்கள் குழந்தைகள் இப்பொழுது ஞானம் நிறைந்தவராகி ஒவ்வொரு எண்ணம் மற்றும் காரியத்தை செய்கிறீர்கள் என்றால் வெற்றி சுலபமாக அனுபவம் ஆகிறது.

**சுலோகன் : பிராமண வாழ்க்கையின் விசேஷமே குஷி,
எனவே குஷியின் தானம் செய்து கொண்டே இருங்கள்.**